

सुनसरीमा गोली र अश्रुग्यास चल्यो कफ्यु लागु, दुई दर्जन बढी घाइते, निषेधित क्षेत्रमा प्रदर्शन

दुडे समाचारदाता

इनस्वा । कोशी प्रदेशको सुनसरी जिल्लामा शुक्रबार दुई समुदाय बीचको भडप नियन्त्रण गर्ने प्रहरीले दर्जनौ राउण्ड अश्रुग्यास र हवाई फायर गरेको ।

प्रशासनले सुनसरी जिल्लाको हरिनगर र भुटाहामा लागाएको कफ्यु तोड्वै प्रदर्शन भएको थियो । समान धर्मावलम्बीहरूले बिहानदेखि नै प्रदर्शनमा उत्तेपछि ठाउँठाउँमा प्रहरी सित भडप भएको थियो । दुई समुदायलाई आमुनेसामने हुन नदिन प्रहरीले दिनभरि नै अश्रुग्यास र हवाई फायर गरेको थियो । भडपको क्रममा सुखाकर्मी तरफ पनि दुई दर्जन बढी घाइते अनावश्यक रुपमा प्रहरी कार्यालय सुनसरीको प्रवक्ता समेत रहेका डाइसपी अनिल कृष्ण भण्डारीले बताए ।

'सुरक्षा व्यवस्थालाई बनाइ राख्ने क्रममा सुरक्षाकर्मी तरफ दुलो संख्यामा घाइते भएको छ' उनले भने, प्रहरीले अश्रुग्यास र हवाई फायर गरी भीडलाई नियन्त्रण गर्ने प्रयास गरेको हो । हवाईफायर र

अश्रुग्यास चलाएर उप प्रदर्शनलाई नियन्त्रणमा लिएर दुलो क्षति हुनबाट जोगाएको उले बताए । तर प्रदर्शनकारीहरूले शान्तिपूर्ण रुपमा विरोध गरिरहेको बेला प्रहरीले अनावश्यक रुपमा बल प्रयोग गरेको आरोप लगाएका छन् । उनीहरूले दोषीलाई कारबाही गर्ने प्रहरीले चासो नदेखाएको र न्यायको माग गर्ने उपर बल प्रयोग गरिएको आरोप लगाएका छन् । प्रहरीको लाठी र अश्रुग्यास अनुसन्धान थालिएको उनले प्रहराबाट दर्जनौ प्रदर्शनकारी घाइते भएको उनीहरूले दाबी

गरेका छन् ।

भुटाहामा एकजना युवा जीवन मेहतालाई एउटा समुदायका प्रदर्शन गरेको हुन् । स्थितिलाई बिग्रन नदिन दुवै पक्षलाई आमुनेसामने हुनबाट प्रहरीले जोगाएको दाबी गरेको छ । हिन्दू धर्मावलम्बीहरूले मेहतामाथि कुर्टीटर गर्नेहरूलाई कारबाहीको माग गर्दै प्रदर्शन गरेको बताएका छन् । धार्मिक आस्थाको आधारमा भएको कुर्टीटमा संलग्नहरूलाई प्रहरीले कारबाही गर्ने चासो नदेखाए पछि प्रदर्शन गर्ने बाध्य भएको बताए ।

त य स क ।

प्रदर्शनकारीहरूले बताएका छन् । स्थानीय प्रशासनले लागाएको कफ्यु उल्लंघन गर्दै प्रदर्शनकारीहरूले सडकमा 'जय श्रीराम, जय श्रीराम'को नारा सहित टायर बालेका थिए ।

प्रदर्शनकारीहरूले हरिनगर गाउँपालिकामा तोडफोड गर्दै आगजिको प्रयास गरेको र भुटाहामा विद्यालयको परीक्षा केन्द्रमा आक्रमण गर्न खोजेको प्रहरीले आरोप लगाएको छ ।

स्थिति नियन्त्रणमा लिन समस्या भएपछि सोभ ५ बजेदेखि सदस्यकाम इनरुवा नगरपालिका सहित ५ स्थानीय तहमा अनिवार्यताकालीन कफ्यु आदेश जारी गरिएको छ ।

शान्ति सुरक्षाको संवेदनशीलतालाई दृष्टिगत गरी सम्भावित क्षति कम गर्न तथा सार्वजनिक सम्पत्तिको सुरक्षा गर्ने हरिनगर, देवानगज्ज, कोशी, भोक्राह नरसिंह र इनरुवा नगरपालिका क्षेत्रमा कफ्यु लगाइएको काम प्रमुख जिल्ला अधिकारी बेदराज फुयालले बताए ।

घनुषा निर्माण त्यवसायी संघको

यही शनिवार
२०८० चैत्र २४ गते
निर्वाचनमा

ऋ.सं.

१ आष्ट्याक्षा

पदका युवा उम्मेदवार

श्मेश कुमार यादव
लाई अत्याधिक मतले विजय बनाउँ ।

मधेश प्रदेशको राजधानी साँस्कृतिक नगरी
जनकपुरधाम स्थित होटल

ANJANI SUITE

छोरी शिक्षाको प्रवर्द्धन गर्न स्थापित मधेशको क्याम्पस

जनकपुरधाम। अहिले पनि मधेशका छोरीचेलीहरू दाइजो विद्यालय कारण हिंसामा परेका खबर बेलाबेला आइरहेके छन्। भन्न विसं २०५० को दशकमा करतो अवस्था थियो होला ! ऊबेला 'एकपटक विहे गर्नेमने त हो नि' भनेर अभिभावकले कलिलै उमेरमा छोरीचेलीको विहे गरिरदिनु सामान्य नै थियो । तर सामें शिक्षादिक्षा दिनको सङ्ग कलिलै उमेरमा विहे गरिरदिनको परिणाम सुखद हुथेन ।

एकातिर शिक्षा र उमेरका हिसाबले हुने अधिकांश बेमेल विवाह सङ्कटमा पर्थि । अकींतिर दाइजो, हिमा, बहुविवाह, दुई विवाहबीचमा कलहजस्ता समस्या उत्पन्न हुन्ने । यस्तै समस्या देखिन थाएन्पछि जनकपुरधाममा 'दाइजो तनुभान सङ्ग' कानामा दाइजो विरोधी अभिभावनासमेत सुख हुदै थियो । त्यसका लागि कहरी बस्थे । दाउ र जरिवानाका कुरा पनि हुन्ने । तर त्याबेला जनकपुरधामका केही युवालाई यी कुरा फिटकै मन पर्नेन ।

युवाहरूको मत हुन्न्यो, "छोरीको भविष्यका लागि कुनै लगानी नै नारेर डाक्टर, इज्ञिनियर वा जागिर केटालाई जिम्मा लगाउन खोन्नु दाइजो दिउभन्ना भन्न द्लौ समस्या हो । त्यसैले सके छोरीचेलीमा लगानी गर, नभए थेको छोरीचेलीलाई कही दिन नपाए हुन्न्यो भन्ने अपेक्षा नार । दाइजो लेझ वा देक ।"

यस्तो विचार कसैलाई मनर्ने कुरी भएन तर पनि ती युवा आफ्नो कुरा भन्न छाड्थेन्न । त्यसो भनेमध्ये एक हुनुहुन्न्यो जनकपुरधामका वीरेन्द्रकुमार साह । आफूहरूले राखेने फरक मतबारे समरण गर्ने उहाँ भन्नुहुँच, "आफ्नो छोरीचेलीमा लगानी नार्ने, असल अभिभावकल्प लिन नचाहने अनि २० कानाम तपाएन विहे गरिरदिने ! घरमा हुंदा लगानी नार्ने र भविष्यको सुरक्षाबाट सोचै नसोची कथित थोरे पढेको केटा खोज्ने नाममा बेमेल विवाह गर्ने हो भने भोली तपाहाँ हाप्रै छोरीचेली समस्यामा पर्सक्छ । त्यसैले बेमेल विवाह नारन, छोरीमा लगानी गर्ने र सम्पति दिनुहुँच भन्ने मत राख्याँ ।"

२५/३० वर्षका युवाले यस्तो भन्ना अनौठो हुन्ने भयो । तर जब बेमेल विवाह भएका छोरीले दुःख पाइ, ज्वाइन्दै अर्को विवाह गयो, हेलोहो गोजाउन समस्या लिएर कचहरी बोलाइस्यो, त्योबेला वीरेन्द्रायातका युवाहरूले आफ्नो जित भएको महसुस गर्ने । तर त्यो क्षणिक हुच्यो ।

"हाप्रै उदेश्य दाइजोको प्रवर्द्धन गर्ने थिएन । आफ्ना छोरीचेलीको सुखद भविष्यका लागि शिक्षादिक्षामा लगानी गरौ, स्तर नै नमिल्ने गरी धेरै पढेलेखेको केटा खोज्ने बहानामा समस्यासँग भन्नुभयो, "तर बुझेन्ने बुझे, नमुनेले बेवास्ता गरे । कीपयनें छोरीचेली समस्यामा पर्सपछि रस्तातप गरे ।"

तर कुरा गरेर मात्र सुधार हुनेवाला थिएन । त्यसपछि छोरी नपढाउने र चाँचै विवाह गरिरदिने कारणबाटे सोधिलेजी भयो । साहले भेटेअनुसार त्यसबाट दुखियाका कुरा थाहा भयो । पहिलो, त्यसबेला जनकपुर क्षेत्रमा ब्रह्मपुरी क्षेत्र भनेको चिनिने पहाडी समुदायको बसोबास रहेका ठाउँ, उच्च जाति भनिएका मधेसी समुदायमा छोरीचेली पढाउने चलन थियो तर अन्य बहुसंख्यक समुदायको छोरीचेलीलाई पठाउन्नेथे ।

दोस्रो, असुरक्षाको कारण देखाएर छोरीलाई यहाँको मुरलीचोक नकटाउनेको सर्वाधार थार्थे थियो ।

किनकी रामस्वरूप रामसागर (आरआर) क्याम्पस पहान त्यो जिम्मन नापेर अस्ति पर जानुपर्थ्यो । त्योभन्दा वर

भरपर्दी विकल्प थिएन ।

समस्या समाधानका लागि सुरक्षा र अनुशासनको प्रत्याख्यासहित जनकपुर बजार क्षेत्रमै उटा उच्च शिक्षा अध्ययनको विकल्प दिए केहीहसनसम्म समस्या समाधान हुने चिन्ह निर्धारित थिएन । त्यो विकल्प दिन स्थानीय लम्बीप्रसाद साह (एलीसी साह), रामनरेश राय र वीरेन्द्रकुमार साह तयार हुनुभयो । त्यसपछि यहाँ 'मोडेल बहुमुखी क्याम्पस' स्थापना भएको संस्थापकमध्येका तिनै साहले जानकारी दिउन्नयो । विसं २०५४ मा अध्ययन अनुसारि र विसं २०५५ असारमा पठनपाठन सुरु गरिएको क्याम्पसमा सुरुमा छात्रा पाउन निकै गाहो भयो । घरघर गएर सम्भाउँदा पनि विज्ञान सङ्कायतर्फ ७५ मध्ये दुई तीन जाना र व्यवस्थापनतर्फ १६ मध्ये १०/१२ जाना मात्रै छात्रा पाउने क्याम्पसमा पढ्ने सर्व्या जोडेर जाति आउँ त्यसमा सय पचासभन्दा सुखद हुथेन ।

सुरुका दिनमा बाटोबाटोमा बसेर

आएको चेतनाले छोरीचेलीलाई विद्यालय वा क्याम्पससम्म पुऱ्याउन सम्भव भएको हो । छोरीलाई रामो शिक्षा दिए अपानो खुद्दामा उभिरै भएपछि मात्रै बिहे गरिपर्छ भने चेतना आउँदैछ । यो हाप्रै निम्नपूर्ण भएको चेतना हो ।

विसं २०६२ सालमा जनकपुरमै सैवेभन्दा बढी विद्यार्थी भएको क्याम्पसका रूपमा स्थापित सो क्याम्पसलाई आजसम्म अस्तु उठिन नसकेका ठाकुरले भनाइ छ । "सर यात्रक र गुणस्तरीय शिक्षाका लिए बिहाले पनि हाप्रै प्रतिस्पर्धा आफैसँग हो । धेरैले सोध्नु तपाहाँहुँस्कैहाँ ११ र १२ कक्षामा करिव विद्यार्थी छन् ? यहाँका नापी तीन चार वटा क्याम्पसमा पढ्ने सर्व्या जोडेर जाति आउँ त्यसमा सय पचासभन्दा बढी विद्यार्थी भएको भरोसा छ । उहाँले भन्नुभयो ।"

कोठासहितको १० तले आफ्नै भवनमा छ ।

"हाप्रैले बैकबाट रु पाँच लाख त्रिश लिएर क्याम्पस सुरु गर्न्छ । त्यो ऋग्र रामरेश रायको जाणा बैकमा राखेर लिएका थियो र एलपी साह (नेम एड फेम वापत) पनि हामीसँग हुनुहुँस्यो । त्यात्वेला शतप्रतिशत नोक्सानी भासमा मेरो र काइदा भए सबैको भने थियो ।" उहाँले बन्नुभयो, "तर क्याम्पस स्थापना भएको दुई वर्षमै विवाद उत्पन्न भएपछि उच्च माध्यांकिक शिक्षा परिषदबाट विवाद सुन्न्फार त्याँहै बेलारेखि मेरो स्वामित्वमा क्याम्पस चलिरहेको छ तम ए एको छैन ।" उहाँले क्याम्पससँग प्रत्यक्ष जोडिएका प्राचायापक र कम्प्युटर गरी एक सय ५० जानाको सम्पर्क रहेको बताउन्नयो । "हामीप्रति अभिभावक र विद्यार्थीको भरोसा छ । उहाँले बलमा यो उचाइ पाएका हाँ ।" उहाँले भन्नुभयो ।

सहायक क्याम्पस प्रमुख ठाकुरले

जिस्क्याउने, दुःख दिने र होतोसाहित गर्ने केटाहरूका कारण केही कठिनाई भए पनि सोहीअनुसार सुक्षमाको व्यवस्था, कारबाही र अभिभावकलाई आश्वस्त पार्नेजाँदा समस्या समाधान हुँदै गरेको र विसं २०६२/०६३ सालपछिको परिवर्तन तथा समाजमा आएको चेतनाका कारण छात्राहरूको सर्व्यामा उल्लेख्य वृद्धि भएको उहाँले बताउन्नयो ।

कक्ष ११ मा विज्ञान र वाणिज्यबाट पठनपाठन सुरु भएको सो क्याम्पसमा अहिले स्नातकोत्तरमा

कम बढी हुँच भनेर जावाफ दिन्छौं", उहाँले भन्नुभयो ।

क्याम्पसले आर्थिक अवस्था, जेहेदार र आवश्यकताअनुसार विद्यार्थीलाई सहालियतमा शिक्षा दिइरहेकामा विसं २०६९ देखि 'सुपर फोटो' नीतिअनुसार विज्ञान सङ्कायतर्फ ४० जाना र वाणिज्य सङ्कायतर्फ १० जाना जेहेदार विद्यार्थीलाई शतप्रतिशत 'द्यूशन फि' निःशुल्क गर्ने योजना कार्यान्वयन गरिरहेको छ । त्यसैगी अध्ययनरत सत्रका तीन चैटै त्रैमासिक परीक्षामा ७५ प्रतिशत वा सोभन्दा बढी भएको उहाँले भनाइ छ ।

सबैभन्दा रोचक त क्याम्पस स्थापना हुँदाका बेलाजस्तै आफ्ना विद्यार्थी र विदेशी राष्ट्राहरूको गरुदाका ठाउँका अभिभावकल्प भनेको भनाइ छ ।

क्याम्पसले आर्थिक अवस्था, कारबाही र अभिभावकलाई आश्वस्त पार्नेजाँदा समुदायको बसोबास रहेका ठाउँ, उच्च जाति भनिएका मधेसी समुदायमा छोरीचेली पढाउने चलन थियो तर अन्य बहुसंख्यक समुदायको संघोंले छोरीचेलीलाई पठाउन्नेथे ।

दोस्रो, असुरक्षाको कारण देखाएर छोरीलाई यहाँको मुरलीचोक नकटाउनेको सर्वाधार थार्थे थियो ।

किनकी रामस्वरूप रामसागर (आरआर) क्याम्पस पहान त्यो जिम्मन नापेर अस्ति पर जानुपर्थ्यो । त्योभन्दा वर

अध्ययनसम्म छात्राहरू छन् । अभिभावकमा

अनुशासन, संस्कार र गुणस्तरीय शिक्षालाई केन्द्रमा आर्थिक अवस्था, कारबाही र अभिभावकलाई आश्वस्त पार्नेजाँदा समुदायको बसोबास रहेका ठाउँ, उच्च जाति भनिएका मधेसी समुदायमा छोरीचेली पढाउने चलन थियो तर अन्य बहुसंख्यक समुदायको संघोंले छोरीचेलीलाई पठाउन्नेथे ।

दोस्रो, असुरक्षाको कारण देखाएर छोरीलाई यहाँको मुरलीचोक नकटाउनेको सर्वाधार थार्थे थियो ।

किनकी रामस्वरूप रामसागर (आरआर) क्याम्पस पहान त्यो जिम्मन नापेर अस्ति पर जानुपर्थ्यो । त्योभन्दा वर

बालविवाह रोक्ने सामूहिक प्रतिबद्धता

दुडे समाचारदाता

मोहोतीरी। मधेशका बालविवाह र दहेजस्ता सामाजिक विकृति अन्य गर्न सोरोकारवालाहारूले सामूह

जनकपुर टुडे का फेसबुक पेजमा विभिन्न पाठकहरूले पठाएका कविता/गजलहरू

॥ माय ॥

अपने भुखल प्यासल
बाल बच्चाके पेट भरे छै माँ
अपने फाटल पुरुन बाल बच्चाके
नया कपड़ा दिलबै छै माँ
बाल बच्चाके खातिर
दुनियाँ संसार सँ लैरे छै माँ
मायके ममता अनमोल छै
एकर नै कोनो तौल मोल छै
अपने मेहनत मजदूरी करै छै
बाल बच्चाके सुख दैइ छै माँ
अपने मूर्ख रहितो बाल बच्चाके
शिक्षा दैइ छै माँ
माय सन माय दुनियाँ मे
माय सन कोइ नै दुनियाँ मे

धनेश्वर ठाकुर
धनुषाधाम, ४ लक्ष्मीपुर
हाल सात समुद्र पार, दोहा कतार

॥ मेरो जीवन ॥

म गाँउदेखि सहर पुगे, सहरदेखि राजधानी।
बदलियो ठाउं तर बदलिएन मेरो कुनै कहानी।

भविष्य बनाउने आशले गुमाउँदै छु आजको जवानी।
खै के हो, के हो बदलिएन मेरो कुनै कहानी।

गर्न खोजन्नु जहिले म सपना पुरा।
खै के हो, के हो जहिले हुन्छ अधुरा।

भाग्यामा दोष हो कि कर्ममा खोट थाहै भएन।
खै के हो के जिवनमा केही हुने हो कि होइन थाहै भएन।

फेर्न सक्ने हो कि होइन बा ले बनाएका घरको छान थाहै भएन।
फेर्न सक्ने हो कि होइन आमाको लागी गोइदै चुलो थाहै भएन।

म सँगी हुर्केका साथीभाइ थुपै कर्माई सके आफु सक्ने हो कि
होइन थाहै भएन।

सपना दुलो छैन मेरो बाआमाको लागी दुई चार पैसा जोडु खै
हुने हो की होइन थाहै भएन।

घरि धुरी धुरी एकलैमा रुन मन लाग्छ।
आफैले आफैलाई मार्म मन लाग्छ।

बिउँफिन्नु फेरि बुदेस बाआमाको तस्विर हेरी हैन आफुलाई
आफुसँग एकचोटी अझै लद्दन मन लाग्छ।

हार होस वा जित एकचोटी अझै अधिक वद्दन मन लाग्छ।
एकचोटी आफैलाई आफै संग लद्दन मन लाग्छ।

नाम :- दायाराम यादव
ठेगाना:- सहिदनगर नगरपालिका - ३ यदुकुहाधनुषा

॥ परिप्रेक्ष्य ॥

आजको सत्यता हो हजुर, यहाँ फलको प्रतिक्षामा हैन, मानिस फलको चोरी मा लान्ने गर्दछन्।

सधै काहा रामो हुन्छ र,
त मेहनत गर्दै जा फल अवस्था पाउने छ, भन्ने व्यक्तिहरू नै

अरुको पालो मिच्चे गर्दछन्।

मृत्यु त नाम ले मात्र कुछ्यात रेहेह,

असल पिर त जिन्दगीले नै दिने हो।

माकसले त मात्र अनुहार छोन सकिन्छ,

व्यावहार त मात्र रामो वाणिले फेरिने हो।

आफो व्यावहार नदेखि अरुलाइ जान दिने व्यक्ति यहाँ महान

छन्।

सुखमा साथ दिने मान्छेहु दुःखमा आश्वासन दिएर साथ छोडेर

जान्छन्।

त्यो स्कूलमा पढदा सधै सैंग बस्छौ भनेर वाचा गरेका साथीहरू कम्पको खोजिमा कोइ साउदी कोइ मलेसिया पुणिसके।

पैसाले यहाँ सबै थोक,

भेटिने हो जीवनको त्यो सार बुफिसके।

सबैको साथ छुट्यो यहाँ,

कमाउनलाई घर परिवार हुन्छ सको।

लेखक : अंकित पाठक
शहिदनगर ना पा-०९ टोल बेमरस्ट्री

Miss you papa....

१..जब भी पापा की याद आती है,
मेरी आँखों में नमी आ जाती है,
उसके बाद हँसते हुए चेहरे पर,
एकदम से खामोशी छा जाती है।

२..पापा के बाद अकेला महसूस करता हूँ
हर पल तन्हाई के आलम में रहता हूँ
कोई पूछे कैसा है, तो अच्छा हूँ कह देता हूँ
पर अंदर से मैं बिल्कुल दूरा हुआ रहता हूँ।

३...बचपन में जिन्होने उंगली पकड़ कर चलना सिखाया,
बड़े होकर सपनों को उडान भरना सिखाया,
वही पापा छिपकर जाताते थे प्यार, जिसकी मैंने हमेशा की
शिकायत,
आज खुद पापा बनकर इस छिपकर प्यार का अर्थ समझा हूँ
पर आपको अपना प्यार नहीं समझा पाया।

नाम:- अरबिन्द कुमार मोदनवाल
ठेगाना:- प्रस्तौरी गाड़ पालिका-३ (बाटा) नेपाल

॥ झुठो ॥

हाँसर माया सबै देखाउळा पीडा आफू सँग लुकेर हुन्छ।
अगाडि बाट थपडी सबैले बजाउँछ, पछाडि बाट खुडा यिच्छे
ल्हाई होला।

सितोमा माया कोई दिनैन तर देखावटी दाया सबैले हेराउला।

अंधारो रात तेरो कोई देखिवैन तर उज्जालो बिहान सबै तिम्रो

घर चिया खान आउला।

अजय यादव (स. वि. कान्द्धा दाँड़)
मोडल मलिटप्ल कलेज

भरमा फलेको फल भैँ भैँ
दल मिसिएको जल भैँ भैँ
प्यास मेटिदिंदा सम्प्रिय यिएँ
आज त रितो बोतल भैँ भैँ।
लेखक बिनय दहाल काजी
जिन्दगी एक्टा फुल छै
निरभर आहा पर पैर छै
कि उ फुलके आहा तोडर लै छियह
की ओझेमे सब दिन पाइन पठबै छियह

लेखक: सुशान्त अभिषेक
ठेगाना:- जनकपुर धान-४ धनुषा.नेपाल

‘रूपैया बैमन्मा’

जुन-जुलाई, आर अगस्तकै पसेनमा
बहए रीनयाँ द'होब' हो, दुनू नएनमा
कशेवक कमाई हमर रखिहै जोगाक,
किंदेबौ हँसुली, हाथ सोने कंगनमा
सुनैछी फोन, 'बूढ-बाबू' बेमार छै
अबितहूँ जे छुट्टी ताँ काजक बड तार छै
हुल्लुर-हुल्लुर चलैत हेतै सेर, पौआ, कन्मा
बहए रीनयाँ द'होब' हो ई दुनू नएनमा
गामक यादमें हम खूब बर्वारिछी
साथीसम्ब कहए हम खूब बर्वारिछी
ई टोल-उ टोल, फूलबारिक मचनमा
बहए रीनयाँ द'होब' हो ई दुनू नएनमा
होरी होरैता हम्म' बन्बो नहि केलियै
डम्फामें चोट दैल्या खूबाल तर्सलैयै
'कि कहियौ रूपैयाँ तुँ जो ए बैमन्मा'
बहए रीनयाँ द'होब' हो ई दुनू नएनमा
चक्मक् उ मजरि हम देखो नै केलियै
जुडिशितल मायगे, जूडेबौ नै केलियै
डाङग हेतै साओनकेर हरियर महिनमा
बहए रीनयाँ द'होब' हो ई दुनू नएनमा
बहिनीसं राखी बन्देबौ नहि केलियै
जितियाँकै तेल-खरि कि, नोरे लेपलायै
बिसरैली बात 'मिट्की' कोनो बहन्मा
बहए रीनयाँ द'होब' हो ई दुनू नएनमा
दर्मास दशदिन फिर्भियाँकै फिलिमल
ठीहपर हुँकालोली भंजलहुँ नै गिन गिन
छिठ-घाटक यादमें हमे केलियै गेदनमा
बहए रीनयाँ द'होब' हो ई दुनू नएनमा
आँखि लालीटेश हमर रहै छै हरिदम
सोखाँकै आहूत लहलह, कातिक हेतै चमचम
पुर्णिमाँकै ढूब बेगरि पापी भेल तनमा
बहए रीनयाँ द'होब' हो ई दुनू नएनमा
ने लगन ने पाती नहि कोनो बरियाती
सोहर, समदाओन सुनि सुनि विहैसेय' छाती

ताँ रिखयै बटोरि शब्दक हिंग रतनमा

बहए रीनयाँ द'होब' हो ई दुनू नएनमा

हाथ ढलाओदार छैकै, दिने पहाड़ छैकै

पैरवी कि करबए रसलिया कराउ छैकै

कहिया ई अलोपित हेतै ए गर्मी सिजनमा

बहए रीनयाँ द'होब' हो ई दुनू नएनमा

छिठ-घाटक यादमें हमे केलियै गेदनमा

बहए रीनयाँ द'होब' हो ई दुनू नएनमा

आँखि लालीटेश हमर रहै छै हरिदम

सोखाँकै आहूत लहलह, कातिक हेतै चमचम

पुर्णिमाँकै ढूब बेगरि पापी भेल तनमा

बहए रीनयाँ द'होब' हो ई दुनू नएनमा

ने लगन ने पाती नहि कोनो बरियाती

सोहर, समदाओन सुनि सुनि विहैसेय' छाती

ताँ रिखयै बटोरि शब्दक हिंग रतनमा

बहए रीनयाँ द'होब' हो ई दुनू नएनमा

हाथ ढलाओदार छैकै, दिने पहाड़ छैकै

पैरवी कि करबए रसलिया कराउ छैकै

कहिया ई अलोपित हेतै ए गर्मी सिजनमा

बहए रीनयाँ द'होब' हो ई दुनू नएनमा

संघर्षमा पनि साथ दिनेछै,

पहिलो प्राथमिकता स्वदेशी लगानीकर्ता : उद्योगमन्त्री

टुडे समाचारदाता

काठमाण्डु । उद्योग, वाणिज्य तथा आपूर्विमन्ती दामोदर भण्डारीले लगानीमैत्री वातावरण बनाउन सरकारले आगामी लगानी सम्मेलनमा पहिलो प्राथमिकता स्वदेशी लगानीकर्तालाई दिनालगेको बताएका छन् ।

जिरी महात्मसको उद्घाटन समारोहलाई सम्भोधन गर्दै मन्त्री भण्डारीले सरकारले नेपाली पूँजीलाई पलायन हुन नदिने बताएका हुन् ।

मन्त्री भण्डारीले पुर्जी पलायन हुने खतरा बढेकोले नेपालको पूँजीलाई पलायन हुन नदिने बताउदै लगानीको पहिलो प्राथमिकता हामी स्वदेशी लगानीकर्तालाई दिने र बाह्य पूँजीलाई पनि हामी नेपालमा भित्तिउन चाहेकोले बाह्य लगानीकर्तालाई आवाहन गरेको बताए ।

उनले सरकार लगानी सम्मेलनको तित्र तयारी जुटेको उल्लेख गर्दै लगानीमैत्री वातावरण बनाउन विद्यमान कानुन निर्माण र संशोधन गर्न सरकार लागिएरेको बताए ।

उनले लगानीसँग सम्बन्धित कानुन संसद्या छलफलका क्रममा रहेको जानकारी दिए । लगानीकर्ताको लगानी सुरक्षित

बानान सरकार दृढ सङ्कल्पका साथ कानुन निर्माण तथा संशोधन गर्ने लगानीको जानकारी गराउँदै मन्त्री भण्डारीले नेपालको स्वाभिमानसित नवाँभन्ने गरेर वैदेशिक लगानी भित्तियाने बताए । उनले नेपालमा पर्स्टन, उजां तथा अन्य स्वदेशी वस्तुको वातावरण राष्ट्रमा रहेको बताए ।

जनतामा रहेको आशा जगाउँदै ठोस विद्यमानको वातावरण बनाउन भएको उल्लेख गर्दै मन्त्री भण्डारीले राष्ट्रिय समस्याको पहिचान गरेर समाधान गर्नुपर्नेमा जोड दिए उत्पादन भएका बस्तुले बजार नपाउँदै र झूँजी चलायामान नहुँदा अर्थिक गरिविधि घटेकामा

उनले चिन्ता व्यक्त गरेका थिए । चालु अधिवेशनमा कानुन संशोधन गरेर अहिलेको अर्थिक समस्या समाधान गर्ने सरकार लागिएरेको मन्त्री भण्डारीको भनाइ थियो । तीन तहका सरकारीच सम्बन्ध गरेर सङ्घीय सरकार अधिक प्रयोग गरेर उद्योग सञ्चालनको वातावरण राष्ट्रमा रहेको बताए । "उत्पादन अभिवृद्धि कार्यक्रम सञ्चालन गर्दैलाई, स्थानीय कार्यक्रम पनि न्याउँदैछ, स्थानीय सरकारसँग समन्वय गरेर प्रविधि ध्यान दियोस" उनले भने, "ऋण सहज तरिकाले उपलब्ध नभइसको अवस्थामा अब सहज तरिकाले ऋण प्रभाव हुने गरी नीतिगत व्यवस्था होस ।"

यसैगरी राष्ट्रियसभा सदस्य भगवती न्यौपानेले एउटे धितोमा पटकपटक ऋण प्रभाव गर्न भण्डारीले भने ।

सुरक्षित ऋण प्रवाहमा जोड

टुडे समाचारदाता

काठमाण्डु । राष्ट्रियसभाको सदयाहरूले सुरक्षित र सहज तरिकाले ऋण प्रभाव हुने गरी विधेयक संशोधन गरिएको तरिकाले राष्ट्रियसभाको समाधान गरिएपनीमा जोड दिएका छन् । सिरेवरबारामा शुक्रवार आयोजित 'सुरक्षित कारोबार अन्तर्राष्ट्रीय संशोधन गर्नुपर्नेमा जोड दिएका छन् । सिरेवरबारामा

नपाउने गरी विधेयक संशोधन गर्नका लागि सुधारक दिएकी छन् । यसैगरी राष्ट्रियसभा सदस्य किरणबाबु श्रेष्ठले धितोको मूल्याङ्कन गर्ने मापदण्ड तयार गरेमा सुरक्षित कारोबार हुन सक्ने बताए । राष्ट्रियसभा सदस्य पदम परियारले पछाडि परेका समुदायले सहज तरिकाले ऋण पाउने गरी नवाँ कानुनी व्यवस्था लागू हुनुपर्नेमा जोड दिए ।

प्रवाहमा जोड दिएका हुन् ।

विधायन व्यवस्थापन समितिका सभापाली जयनीतीकर्ता राष्ट्रियसभाको राईहरू ऋण दिने विषयमा सहजता र सुरक्षित हुन अर्थात् विधेयक संशोधन गर्ने लागिएको छन् । "संशोधन गर्ने बनेको विधेयकमा कर्तारमान गर्दैलाई, स्थानीय प्रभाव नर्स सकिछ भने विषयमा ध्यान दियोस" उनले भने, "ऋण सहज तरिकाले उपलब्ध नभइसको अवस्थामा अब सहज तरिकाले ऋण प्रभाव हुने गरी नीतिगत व्यवस्था होस ।"

यसैगरी राष्ट्रियसभा सदस्य भगवती न्यौपानेले एउटे धितोमा पटकपटक ऋण प्रभाव गर्न भण्डारीले भने ।

नपाउने गरी विधेयक संशोधन

गर्नका लागि सुधारक दिएकी छन् । यसैगरी राष्ट्रियसभा सदस्य किरणबाबु श्रेष्ठले धितोको मूल्याङ्कन गर्ने मापदण्ड तयार गरेमा सुरक्षित कारोबार हुन सक्ने बताए । राष्ट्रियसभा सदस्य पदम परियारले पछाडि परेका समुदायले सहज तरिकाले ऋण पाउने गरी नवाँ कानुनी व्यवस्था लागू हुनुपर्नेमा जोड दिए ।

अहिलेको समीरकण हेरेर विदेशी शक्तिमा रुवावासी : ओली

प्राविधिक र गुणस्तरीय शिक्षा अहिलेको आवश्यकता: राष्ट्रपति

दमौली । राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेलले प्राविधिक र गुणस्तरीय शिक्षा अहिलेको आवश्यकता बताउनुभएको छ । तबहुको भिमाद नारापालिका-६ स्थित जनज्योति व्यापार्सको शुक्रबाट आयोजित १६ और्योको स्वत्व तथा नवाँनिर्मित भवनको उद्घाटन समारोहलाई सम्भोधन गर्नुहुँदै राष्ट्रपति पौडेलले परिवर्तन भएका बस्तुले नारापालिका व्यापार्सको शुक्रबाट आयोजित १६ और्योको स्वत्वको स्वत्वमा रहेको बताए ।

समारोहलाई सम्भोधन गर्नुहुँदै राष्ट्रपति पौडेलले जनज्योति बताउने नीति बनाउनुपर्छ ।

राष्ट्रपति पौडेलले जनज्योति व्यापार्सको शुक्रबाट आयोजित १६ और्योको स्वत्वमा रहेको बताए ।

समारोहलाई सम्भोधन गर्नुहुँदै राष्ट्रपति पौडेलले जनज्योति बताउने नीति बनाउनुपर्छ ।

अरिथरा राजनीतिले देश विकासमा बाधा पुरोको बताउनुभयो ।

उहाँले भन्नुभयो, "पर्याप्तता रामाप्रसाद राष्ट्रपति पौडेलले प्राविधिक र व्यवस्थायिक नारापिक उपादान गर्ने शिक्षाको खाँचो छ । त्यसर्तक सरकारले नीति बनाउनुपर्छ ।

राष्ट्रपति पौडेलले जनज्योति बताउने नीति बनाउनुपर्छ ।

समारोहलाई सम्भोधन गर्नुहुँदै राष्ट्रपति पौडेलले जनज्योति बताउने नीति बनाउनुपर्छ ।

राष्ट्रपति पौडेलले जन

